

Drömmen som drev

Vi tre som medförfattat denna bok, Calle, Henry och jag, Kerstin, träffades på en av Channie Wests kurser i healing. Den hade det lite exotiska namnet Universell Vit Tids Healing 3 och förkortades UVTH 3. Vi kom från rätt skilda bakgrunder och yrken och kanske just därför fortsatte vi att träffas, vi hade alltid olika och intressanta infallsvinklar på det vi lärde oss under kurserna.

Jag hade haft ett flertal sanndrömmar som jag inte kunde ignorera. Dessutom hade jag flera gånger drömt om utomjordingar på lika levande sätt. Jag hade varit frilansande och skrev lite olika kolumner och artiklar, fram till att jag fick en fast anställning och ansåg mig ha råd att utforska mitt inre och mina förmågor. Healing som nämnde utomjordingar i samma mening verkade vara rätta ingången för mig.

Henry hade en etablerad akademisk bakgrund, som forskare och uppskattad föreläsare. Han nämnde inte, förrän vi stod inför vår egen resa bortom denna dimension, att han och hans dåvarande vän Gabriella vid ett flertal tillfällen hade sett stora lysande, svävande metalliska farkoster på himlen. Att de var intelligent styrda begrep han av att de svarade på deras tankar. Hans anledning att inte berätta var att han inte ville sätta sin karriär i fara. Henrys analyser och kunskaper blev en ovärderlig tillgång på vår resa.

Calle, som inte ens ville att det skulle stå i boken, annat än här, kort omnämnt, hade under uppväxten sett och lekt med små varelser i skogsbrynet bakom hyreshusen, i förorten där han växte upp. Hans bakgrund inom scenkonst och komik gav oss ofta friska perspektiv, han var en mästare på att komma med en comic relief som genast kastade oss bakåt och gav oss perspektiv på vad vi var mitt inne i.

Vad vi förstått är det många som ger sig in i nyandlighet och New Age med ärliga syften att upptäcka mer av sig själva, och inte minst få bekräftelser på upplevelser, liksom vi. Det stod också klart att det vi köpte inte höll vad våra drömmar hade läst in och vad vi hört att vi skulle kunna få. Allt var serverat som ett smörgåsbord och frågan då var mest hur vi skulle kunna äta allt som serverades. Eftersmaken var dock fadd, och vi blev förvisso stuvade av allt som serverats, men inte mätta. Men just som smörgåsbordet hade nått sin ände för oss tre samtidigt, dök en efterrätt upp på ett helt annat oväntat bord, nämligen mitt eget nattduksbord.

Hade inte detta kommit hade jag troligen begravt det, som jag gör med gammal vardag, alltså helt enkelt glömt det och fortsatt med ledig hemmahelg efter jobbveckan. Hade vi inte varit ledda så tydligt av det som bjöds mig hade vårt författarprojekt slutat mitt i och blivit ännu en sektavslöjarsbok i mängden. Allt talade starkt för bedrägeri och självbedrägeri i det första vi kom i kontakt med. Men det skulle snart ändras när vi fick ledtrådar till personerna bakom Channie West, till exempel Channies Mentor och andra lika otroliga och intressanta personer vi inte tidigare träffat. Där mötte oss en omvälvande värld. En dold verklighet som vida överträffade det fattiga och det smått sagoaktigt återgivna som vi bjudits på under kurserna och i hennes böcker. Det vi mötte var riktiga kontaktpersoner, vilket ledde till att vi fick vårt livs resa bortom allt vi kunde föreställa oss.

Nyckeln som öppnade dörren för oss var min oväntade klardröm. Jag hade blivit ovan och jag tror det kom av att jag lagt undan allt det som var mitt till förmån för andras, i det här fallet Channies upplevelser, och hela den världsbild som följde med. Vanan att alltid ha papper och penna vid sängen var dock lika inrotad som jag alltid var redo med inspelning så fort telefonen ringde.

Jag fick ner mycket om drömmen, vilket jag ofta får när de är så här tydliga. De inträffar ofta precis innan jag vaknar min första omgång runt fem på morgonen. Calle visste jag sedan förut att jag behövde fånga direkt efter jobbet i bilen och Henry behövde man få tag på före kl 20, helst 19, för senare stängde han av ringsignalen. Jag har plockat ut det viktigaste ur det trepartssamtal vi fick till. De kände till mina sanndrömmar sedan förut så de var på alerten och lyssnade.

Kerstin: Det här var inte en vanlig sanndröm som handlade om en banal händelse på Jorden, som den när hissen fastnade eller när jag klarade mig från den där seriekrocken för att jag kände igen

vägavsnittet. Den här var lika tydlig men var på en annan konstig plats, som jag ändå så väl känner igen. Luften var som i drömmen där jag brukade möta utomjordiska varelser. Men den här, hon såg ut som en människa fast med lite större ögon. Hon hade vingar på ryggen som var hopfällda.

Calle: Sa hon något? Ville hon något?

Kerstin: Jag kommer till det, för hon gav mig en serie instruktioner. Den första begrep jag inte mycket av. "Vi drömmer samma dröm", sa hon. Vad nu det betyder, för jag har inte träffat henne. Fast jag visste att hon var kunnig i healing. Men hon var varken elev eller lärare, hon bara kunde. Jag kände inte igen henne i alla fall. Vet ni vad hon sa mer när jag undrade vem hon var? "Nej, jag är ängel till Gabriel". Det kommer jag ihåg väl.

Calle: Hon sa alltså inte "jag är ängel Gabriel" utan "jag är ängel till Gabriel"? För det är stor skillnad! Men vad det betyder har jag ingen aning om. Du Henry?

Henry: Nej, tyvärr, angeologi är inte ens ett fritidsämne för mig. Jag får läsa på först.

Kerstin: Apropos det, hon öppnade flera böcker och sa att det var viktigt att vi fann vem som var Universums Drottning. Då vände jag på en av de uppslagna böckerna och såg att det var Channies andra bok, En ängels dagbok. Fast inuti såg den annorlunda ut och då sa hon nästa mening jag minns väl: "Det är inte på omslaget du finner sanningen. Läs de *hemliga* dagböckerna".

"Är de här?", frågade jag, för det låg kanske sex, nej sju uppslagna böcker framför oss på en gammal bänk som lutade, som en bred pulpet ungefär. Då svarade hon: "Nej, de är skrivna på Jorden".

Henry: Jag minns nu! Det fanns en på fjärde healingkursen som sa att Gabriel hade varit eller var inkarnerad och hade jobbat ihop med Channie. Jag kommer ihåg det för, ni minns Gabriella som jag hade god kontakt med och pratade med en hel del, hon nämnde det. Och jag hade aldrig kommit ihåg det om det inte vore för att hon hette just Gabriella. Ni vet att jag låter mycket sånt bara passera. Det liksom intresserar mig inte, men det namnet fastnade.

Calle: Jag trodde vi var klara med våra utflykter i healing och utomjordingar. Hur sa hon det om Drottningen?

Kerstin: Hon sa, och det minns jag ordagrant: "Sök Universums Drottning". Jo, hon sa också flera gånger: "Följ den mörka tråden".

Calle: Varför måste de alltid tala i gåtor?

Henry: Om vi nu ponerar att detta var en varelse som ville kommunicera med dig, vilket är en stor sannolikhet med tanke på dina tidigare drömmar, så får man ställa sig lite frågor. Till exempel om den har någon anledning att vara kryptisk eller tala i gåtor. Om den skulle ha det får man också ställa fler frågor som varför den skulle det. En anledning skulle vara att det förelåg ett hot eller att något avgörande väsentligt blottas om det kommer i fel händer...

Kerstin: Jag uppfattade inget hot utan snarare tvärt om. Jag vet inte hur jag skulle säga... Jo, lite som om det också var skrivet i en bok redan. Känslan var att det hon sa till mig var tryggt.

Henry: Då återstår ett alternativ till och det är begränsad överföring. Alltså tänk såhär. Om det här var en bevingad varelse som hade sett in i vår värld, skulle dess perspektiv vara självklara för den själv men för oss svåra att känna igen. Som att den har ett fågelperspektiv och vi har ett markperspektiv. Jag bara spekulerar lite fritt i grova drag här. I så fall får vi försöka närma oss *dess* perspektiv för att förstå. Som att försöka bilda oss kartor i sinnet som kan ge oss aningar. Och det andra...

Henry stod tydligen på balkongen eller verandan för det hördes att han drog lite pipluft för att tända den. Vi båda kände igen det och inväntade.

Henry: Det andra skulle kunna vara så att den visste att du hade begränsad tid att överföra viktig information på. Om jag minns rätt brukar du säga att de alltid är korta men klara, som om du får en

punktlista, som första röda bilen, det lutande vägmärket och lastbilen med demolerad bakdörr, om jag minns rätt, som varnade dig om seriekrocken du drömt om.

Kerstin: Jo, det stämmer, både detaljerna och resonemanget.

Calle: Haha, tänk om det här är för att vi ska undvika en kosmisk kollision! Sorry, kunde inte låta bli att associera.

Henry: Inte alls dumt. Du brukar vara spot on. Det har jag inte tänkt på. Meddelandets syfte. Pondera att du... att dina två teman är en och samma denna gång, alltså varningsdrömmar och drömmar om rymd och utomjordingar. Låter lite fantasifyllt men låt oss anta att de vill säga oss något viktigt som du eller vi har framför oss, inte på bilvägen men på vår väg. Det behöver ju inte vara att undvika en olycka för det. Du har ju drömt om, s.k. större viktiga händelser förut, utan att det var en kollision men som ändå gjort större impact.

Calle: Nu börjar det låta som något! Du kan tacka mig senare Henry. Kerstin?

Kerstin: Jag blir lite stum för allt det här stämmer med känslan i det förmedlade men jag kunde inte fånga det. Jag var så fokuserad på att få orden rätt.

Calle: Har du fler citat? Nu börjar det bli intressant.

Kerstin: Jag har allt nedskrivet och sänder det på vanliga e-posten. Det innehåller mer än det jag har läst upp här. Jag skriver rent det vi pratat om imorgon kväll. Jag har några fler citat:

”Det är i mörkret det sanna ljuset lyser.” Jag begrep vad hon menade fast hon inte sa det i ord. Det vi behöver hitta är alltså övertäckt. Som om någon avsiktligt dolt det.

”Du behöver gå bortom vad du tror du vet.” Det låter banalt men jag fattade vad hon menade. Det vi fått lära oss om det Channie kallar Bortom, vi behövde gå bakom eller bortom det hon lärt oss om Bortom.

”När du förstår Morgonstjärnan möter du Drottningen”. Den var tydlig men det som hon förklarade var mer som bilder. Det var som en person eller varelse, gissar människa, som lyste på marken vid horisonten och var en morgonstjärna...

Henry: Kan jag flika in kort här. Morgonstjärna syftar på Venus i vår västerländska mytologi just för att den ”stjärnan” är den som kommer tydligt synlig på himlen före solen och morgonen. Symboliserar föregångare men också kvinnlighet. Men då vi har ett patriarkalt baserat samhälle har morgonstjärnan, som var en del av prästinnedyrkan, också fått symbolisera upproret eller den som ville ifrågasätta det som gav patriarkatet dess ursäkt till maktutövande över kvinnor, alltså Gud. Jag minns det, för jag läste det i en uppsats nyligen om planeters tolkning och betydelse före manliga gudarnas inträde i historien. Man gjorde en moralisk historia av en beskyddare av den gudomliga kvinnan, gudinnan och den företrädare han var för jämlikhet. Nedkastad till evig fördömd på Jorden. Ja, ursäkt, fortsätt.

Kerstin: De viktiga sakerna upprepade hon, som om hon visste att missförstånd kunde uppstå. ”Sök Universums Drottning” var tydligt uttalat, men jag börjar förstå att där sades mer. Som om vi skulle finna någon eller något på vägen som var... Jag hittar det inte men har ett citat till som kan vara det: ”Finn Källan”. Hon sa det som om det var en person som hette det i efternamn. Faktiskt inte titel utan just som ett namn.

Calle: Hon sa inte typ finn Kjelle? Eller Kjellsson, så att vi vet vilken bok vi skall söka? Låter som ett jobb för dig, Henry.

Kerstin: Hon gav ju oss ledtråden att börja med Channies bok, jag gissar alla tre.

Henry: Om vi nu, alltså jag, börjar med att söka i Channies böcker efter Universums Drottning. Det finns ju många citat där så det är lätt. Men det kommer inte att vara det uppenbara utan det gäller att se bakom, gissar jag, alltså bortom det som står skrivet.

Vi visste definitivt inte vad vi gav oss in på. Visst hade mina sanndrömmar haft substans men det här var ju uppenbarligen inte ens Jordiskt. Men Henry hittade fort ledtrådar till att det inte alls var som Channie hade uppmålat för oss i sina böcker. Drottningen var helt oväntat en person på Jorden, hidden in plain sight. Men var det henne vi egentligen sökte? Våra gamla kursdeltagarlistor var också till hjälp. Och jodå, i gamla adresslistor hittade vi vägen till en "ängel till Gabriel", också en människa inkarnerad här på Jorden. Calle öppnade dörrar åt oss, han var otvungen och fick snabbt igång samtal så folk öppnade sig. Att sortera blev mitt jobb.

Egentligen var det inte så konstigt att det gick undan för vi hade ju följts åt under några år. Vår gamla känsla tillsammans kom snabbt tillbaka. Den fadda smaken hade spolats bort av min kristallklara dröm. Varenda mening var mer än ledtrådar. De fanns, vi hade bara varit undanhållna dem.

Kerstin